

Siemenestä (sydämeestä) se lähtee, juurten kasvu, niin kasvien, kuin meidän ihmistenkin. Juurten tehtävä on pitää kasvi paikoillaan ja uskon, että juuremme pyrkivät sitä jossain määrin meillekin tekemään. Juuret kumpuavat sydämeestä, mielestä ja sielustamme. Niiden tarkoitus on myös ravita ja vahvistaa meidän kasvua. Toisinaan ne voivat, väärin asioihin kiinnittyneinä, imeä meistä elämänvoiman, rakkauden ja mielenrauhan. Tarvitsemme toki juuria mutta emme välttämättä aina tiedosta tai ymmärrä minkälaiseen maaperään tai kiinnekohtiin juuremme ovat kasvaneet. Voimme toki aina syyttää muita siitä, erityisesti vanhempiamme, millaisen kasvualustan saimme, jos emme ole tyytyväisiä kasvun tuottamaan lopputulokseen tai hirmu helppoa on myös kirotta vaikka Jumalaa siitä, ettei tämän parempaa alustaa antanut. Onneksi (saan sanoa näin, koska olen moninkertaista rähmälleen mätkähtäneiden joukkojen pääkaartia), kohtaamme elämässä aikoja, jolloin joudumme rähmällemme maahan ja saamme nähdä omien juurtemme kasvualustan. Saatamme huutaa maassa sitä epäoikeudenmukaisuutta, vääryyttä, pahuutta tai epäonnea, jonka kohteeksi olemme tuolloin joutuneet, mutta mitäpä jos sen huutosi jälkeen, siinä rähmällä ollessasi samalla tutkisit niitä omien juurtesi kiinnekohtia ja maaperää, jossa ne kasvavat. Kukaties vaikka löydät sieltä niitä syitäkin, joiden vuoksi rähmälläsi nyt olet. Voi olla, että et pidäkään siitä maaperästä tai niistä kiinnepohdista mihin olet juurtesi antanut kasvaa. Toisinaan tarvitaan ruiskia otteita, jotta juuret saadaan irti huonoista kiinnepohdista ja saatat joutua hiukan nielemään ylpeyttäsi hakiessasi apua siihen työhön, minkä luulit omin voiminesi jaksavan. Voit kenties joutua tekemään hermot riekaleina työtä, jotta pääset irti tupakasta, joka on jo tuhonnut keuhkojasi tai joudut tuskailemaan läheisriippuvuutesi kanssa, sillä aina yhä uudestaan löydät itsesi silmät mustina väkivaltaisesta parisuhteesta. Vai oletko työyhteisössäsi ollut se ikuinen joustaja, josta palkaksi sait romahtaneen terveyden ja pitkän sairasloman. Kuinka helposti osaamme kiinnittyä materiaalin ja mammonan tavoitteluun ja ah, kuinka ravitsevaa onkaan kiinnittyä ylensyönteihin ja mukavuudenhaluiseen oloilaan! Toisinaan erehdymme kiinnittymään uskonnollisuuteen ja unohtamme lapsenkaltaisen elävän uskon. Saatamme, sydänjuuriamme, myöten kasvattaa katkeruuden ja vihan juuria toisia kohtaan, koska tuo toinen ei kohdannutkaan minua rakkaudellisesti. Näin olemmekin taitavasti siinä jo sitten kasvattamassa niitä omia juuriamme, rakkaudettomassa, anteeksiantamattomuuden arvosteleavassa ja tuomitsevassa ravinnepöydässä maaperässämme. Jos käy niin onnekaasti, että heräät siinä omassa rähmätila- hetkessäsi huomaamaan, että sydänjuuresi kaipaavat päivitystä, kiinnekohtien ja maaperän suhteen, niin huoli pois, mikään ei ole myöhäistä, niin kauan kunhan vain henki kulkee ja sydän lyö. minnanstoorit.blogspot.fi